

forsikring? Saa staaer Kjøbenhavns Brandforsikring med det, den nu anseer for det højeste Maal for sine Ønster, en Reserveresond af $1\frac{1}{2}$ Million til at afgjøre Stader — jeg veed ikke til hvormange Millioner, men De ville erindre, at det kan stige til $75\frac{1}{2}$ Million; det er det sidste officielle Tal. Om Staden end ikke stiger til dette Beløb, saa kan den stige til 10—20 Millioner; det har man seet paa andre Steder, og dersom man vil gjøre sig den Uleilighed at eftertælle de store Ildbrande, som finde Sted i Løbet af en Aarrække, vil man finde, at der ikke er nogen Rimelighed for, at Kjøbenhavn skulde være mere fritaget for at rammes af en saadan Ulykke end andre Stæder. Det forekommer mig altsaa, at naar man seer Sagen paa denne Maade, og det er den eneste berettigede Maade at see den paa, saa har man ikke Ret til fremdeles at holde Kjøbenhavns Grundeiere under den Tvang, hvorunder de saalænge have været holdte. Det nytter ikke, at man beraaber sig paa, at Selstabet har bestaaet i 137 Aar, men man maa see paa, hvad der i og for sig er forstandigt, og det er ikke forstandigt at bevare et saadant Forhold. Jeg skal derfor tilraade det ærede Thing aldeles bestemt at fastholde Vædringsforslaget under Nr. 8, og hvis det imod Forventning skulde blive forkastet, skal jeg tillade mig til 3die Behandling at gjøre Forsøg paa at faae foretaget Vædringer i Lovforslagets § 9.

Justitsministeren: Jeg maa gjentage, og jeg troer med fuld Føle at kunne gjentage, at det vilde være i Strid med den Fremgangsmaade, der er anvendt i andre lignende Tilfælde, hvis man pludselig vilde træffe en Bestemmelse, hvorved Forpligtelsen til at asurere ophævedes. Jeg tillader mig at gjøre opmærksom paa, at det vilde være pludseligt nu at gjøre det, thi den Omstændighed, at dette Spørgsmaal har været Gjenstand for Forhandling i en Commission i 1863, har ganske vist tabt sin Betydning derved, at dette Punkt paa de senere Stadier ikke har været optaget, men tværtimod er blevet liggende, og navnlig, at Børgerrepræsentationen heller ikke har taget det frem, skjøndt denne synes at maatte være

en meget god Repræsentant for de Kjøbenhavnste Grundeiere. Det forekommer mig utvivlsomt, at, naar man nu her ved 2den Behandling i Folkethinget, efterat Loven har passeret Landsthinget, og efterat det omhandlede Spørgsmaal har ligget for siden den Tid, da en Minoritet i Commissionen i 1863 bragte det frem, tager det frem paany, saa vil man kunne sige, at dette steer meget pludseligt og uventet, ligesom jeg ogsaa bestemt tør paastaae, at det er stridende mod den Fremgangsmaade, man har brugt i andre lignende Tilfælde. Jeg gjentager imidlertid, hvad jeg sagde allerede forrige Gang, da jeg havde Ordet, at jeg vil ikke gjøre mig til Forsvarer af Monopolet, dets Ophævelse er for mig et fuldstændigt aabent Spørgsmaal, og jeg skal meget gjerne tilbyde mig til atter at sætte denne Sag i Bevægelse og bringe den under fornøjet Overveelse. De Oplysninger, som den ærede sidste Taler gav, kunne maaskee lede til ogsaa at overbevise mig om, at Tidspunktet til dette Monopols Ophævelse er kommet; men hvad jeg protesterer imod, er, at man allerede i denne Lov saa pludseligt tager Bestemmelse derom. Jeg maa derfor ligesaa bestemt fraraade det høje Thing at vedtage Forslaget under Nr. 8, som den ærede sidste Taler tilraadede det.

Berg: Under 1ste Behandling af denne Sag henlebede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Vilde) Opmærksomheden paa, at Kjøbenhavns Commune ved denne Lov paatog sig ikke ringe Forpligtelser for Staten, og at dette maatte være tilfredsstillende for de Medlemmer, der ellers i andre Henseender troede, at Staten var for opoffrende ligeoverfor Kjøbenhavns Commune. Denne Udtalelse kom mig noget uventet, idet jeg ikke havde haft Leilighed til tidligere at erfare, at Kjøbenhavns Commune var meget tilbøielig til at gaae den Vej; men det var mig ikke muligt at blive til Mødets Slutning, og jeg var derfor ikke istand til at søge at faae nærmere oplyst enten af det ærede Medlem eller af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (L. C. Larsen), hvori da den Byrde, som Communen ved denne Lov skulde paatage sig, bestod. Jeg har nu senere efterseet de Bilag, som følge